

Droomt u mee?

Gisteren organiseerde de gemeente in het Apollohotel een participatie-avond waarop mensen konden meepraten over wat zij belangrijk vonden voor het Papendrecht van de toekomst. Dat was namelijk de hoofdvraag van de avond: Hoe ziet de toekomst van Papendrecht eruit? Verdeeld over een aantal thema's zoals wonen, verenigingen en gezondheid konden mensen in vier snelle rondes "dromen" over verbeteringen binnen die thema's.

Grof geschat denk ik dat er (naast de leden van het College, ambtenaren, raadsleden, lobbyisten, de organisatie van de avond en de pers) ongeveer twintig inwoners op deze avond af waren gekomen. Hieronder bevonden zich natuurlijk ook de betrokken Papendrechtse die zich vaker laten zien op bijeenkomsten en raadsvergaderingen. Deze mensen zijn erg betrokken en zien zaken vaak ook vanuit een ander perspectief.

Tijdens en om het programma heen heb ik leuke en interessante gesprekken gehad met eveneens leuke en interessante aanwezigen. Daarbij was het ook mooi om te zien dat alle leeftijden waren vertegenwoordigd, van 25 tot in de 90, wat positief was voor de diversiteit van de dromen. Er zit ook een valkuil in dit soort bijeenkomsten. In een eerdere column schreef ik al dat een groep mensen uit bijvoorbeeld de Oostpolder geen (beslissende) inspraak moet hebben in de groenstrook die in de Westpolder wordt aangelegd. Iedereen heeft immers een mening over zijn of haar eigen situatie. Deze stelling zag ik gisteravond helaas wel een beetje bevestigd, omdat een aantal mensen vanuit hun eigen situatie een beeld schetsten en dat beeld vervolgens projecteerden op de rest van Papendrecht. Dat is trouwens ook iets dat wethouders en raadsleden voor ogen moeten houden. Praten doe je met mensen en organisaties en niet over ze, ook al heb je er goede bedoelingen mee.

Je hoort tijdens zo'n bijeenkomst allemaal leuke, uitdagende en rake ideeën. En daar wringt ook een beetje de schoen. Al deze goede ideeën gaan over wat mensen wél willen. Dat is in dit geval ook de bedoeling, want het ging over de toekomst van Papendrecht en de omgevingsvisie die daar een deel van uitmaakt. Maar wanneer ik dan vroeg wat de mensen niet meer in Papendrecht wilden, zodat de nieuwe ideeën beter betaalbaar werden, kreeg ik het antwoord: "Daar zijn jullie toch voor?". En zo is het natuurlijk ook wel een beetje. Dit deed me denken aan een spreekwoord: Dromen is leuk, maar dromen waarmaken is leuker.

Marco de Haas

Niet geboren maar wel getogen in Papendrecht. Getrouwd en twee kinderen. Als militair op dit werkzaam bij het ministerie van Defensie. Sinds 2014 voor de VVD in de Papendrechtse gemeenteraad en sinds 2016 als fractievoorzitter. Daarbij probeer ik zaken altijd vanuit het positieve te benaderen: wat kunnen we wel bereiken? Met alleen schreeuwen vanaf de zijlijn komen we namelijk niet vooruit.